

การวิจัยเรื่องมิติใหม่ของนโยบายรัฐในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะของรัฐที่พึงมีต่ออุตสาหกรรมกับความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม รวมทั้งศึกษาถึงนโยบายรัฐในอดีตและปัจจุบันที่มีต่ออุตสาหกรรมเหล็กไทย เพื่อวิเคราะห์หาถึงปัจจัยที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศไทย เพื่อค้นหาศักยภาพ และมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐและเอกชนที่ควรนำมาปฏิบัติในการสนับสนุนให้อุตสาหกรรมเหล็กไทยมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณในการวิจัย ในการวิจัยเชิงคุณภาพกำหนดผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ ผู้ประกอบการที่มีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า และผู้บริหารในหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 24 คน และการสนทนากลุ่ม คือ การระดมสมองของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าในประเทศไทย จำนวน 7 ครั้ง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ มีการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าจำนวน 31 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก แนวคำถามในการสนทนากลุ่มและแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการจัดสนทนากลุ่มได้นำมาวิเคราะห์และแจกแจงเนื้อหาสาระ ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นผู้วิจัยได้พัฒนาตัวแบบโดยการสังเคราะห์จากผลการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์ที่สามารถในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าในประเทศไทยนั้น ประกอบไปด้วย

- (1) ยุทธศาสตร์สร้างความร่วมมือกับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- (2) ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี ผลิตภัณฑ์เหล็กชั้นคุณภาพสูง และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- (3) ยุทธศาสตร์การปกป้องอุตสาหกรรมเหล็กในประเทศด้วยมาตรการภาษีและไม่ใช่อายุอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- (4) ยุทธศาสตร์ร่วมมือกับสถาบันอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเพื่อเพิ่มปริมาณและพัฒนาบุคลากรให้เป็นไปตามความต้องการของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
- (5) ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง
- (6) ยุทธศาสตร์การสร้างพันธมิตรระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหล็ก
- (7) ยุทธศาสตร์การมีอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำ
- (8) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายการกระจายสินค้าภายในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
- (9) ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาเหล็กทงยาวด้วยการควบรวมกิจการและปรับปรุงโครงสร้างหนี้
- (10) ยุทธศาสตร์การจัดตั้งหรือปรับปรุงองค์กรที่เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

หลังจากที่ได้ยุทธศาสตร์ที่คัดเลือกแล้วจึงสามารถกำหนดเป็นนโยบายต่าง ๆ โดยมีทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินนโยบาย มิใช่เพียงปล่อยให้หน่วยงานของรัฐ หรือสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยเท่านั้น เป็นการบูรณาการทางนโยบายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจมากที่สุด อันจะนำไปสู่ความสามารถแข่งขันของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทย

การวิจัยนี้นอกจากค้นพบกลุ่มยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมที่รัฐจะกำหนดเป็นนโยบายที่จะเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าแล้ว ได้พบตัวแบบที่เหมาะสมที่เสนอให้นำไปใช้สามตัวแบบด้วยกัน ได้แก่ ตัวแบบกงล้อพัฒนาเหล็กไทย (Thailand's Iron and Steel Development Wheel Model) ตัวแบบการสร้างเครือข่ายกับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (Industry Networking Model) และ ตัวแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Participation Model) ซึ่งเป็นตัวแบบที่เหมาะสมในการอธิบายปัญหาในอดีตและแก้ปัญหาในปัจจุบันและอนาคตของอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าของประเทศไทย

The research on the new dimensions of government policy in strengthening the competitiveness of Thailand's Iron and Steel is regarded as the qualitative research. Its objectives were to study the relationship between public policy and the competitiveness of industries by examining the case study of Iron and Steel Industry in Thailand. The study also included the SWOT analysis of this industry to search for the potential and government policy to strengthen the competitiveness of Iron and Steel Industry in Thailand. This study employed both qualitative and quantitative methodology to synthesize the model suitable for the policy formation. For the qualitative methodology, in-depth interview was conducted with key persons including 24 of those who are recognized as the expert of this industry and also together with the executives from the government sectors related to this industry. Focus group discussion were conducted 7 times among people concerned in the industry to brain-storm to find out the most impact policies for the industry. For the quantitative methodology, the study consisted of questionnaire answering in order to pinpoint the current position of this industry in the competition in home market, positioning of the industry, and also to prioritize the policies in which enable to strengthen the competitiveness of this industry.

Research tools comprised series of questions in the in-depth interview, focus groups, and three sets of questionnaires. The data obtained from the interview and the focus groups was processed by using content analysis, while those obtained from questionnaires was analyzed by using the computer processing program. The researcher finally concluded the study and developed three new models for the relationship between public policy and industry.

The research found a new set of government policy to strengthen the competitiveness of Thailand's Iron and Steel Industry. This new dimension of government policy consisted of 10 strategies as follows;

- (1) Create the collaboration with the related industries

(2) R&D to gradually develop our own technology, produce high grade products, and increase the productivity

(3) Protect the industry by both tariff and non tariff measurement with efficient method and fairness

(4) Collaboration with the education institutes to supply the sufficient quantity and qualify human resource

(5) Infrastructure renovation

(6) Strengthen the relationship among the stake holders in the industry

(7) Develop upper-stream steel industry

(8) Create efficient goods distribution network

(9) Manage the mergers and acquisition and debt restructuring

(10) Develop or reorganize an organization to be the centre of the industry.

This new dimensions of government policy which was consisted of 10 strategies was the policy suited for both public and private sectors should hand-in-hand implement to integrate the efficiency and effectiveness to business running which finally strengthening the competitiveness of the iron and steel industry of Thailand.

Besides, from findings of the above-mentioned policy, this study also created the public administration models which are "Thailand's Iron and Steel Industry Development Wheel Model", "Industry Networking Model", and " Steel Public-Private Participation Model". These models more or less not only explained the previous problems of the iron and steel in Thailand but also fit for solving those current problems and to enhance the industry competitiveness and also to the country as a whole.